

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 9 травня 1981 року • № 56 (2940). • Ціна 2 коп.

Сьогодні —
День
Перемоги

...І сьогодні, через багато років після боїв, серед безлічі справ ми повинні постійно пам'ятати про тих, хто пройшов війну. Оточувати їх піклуванням і увагою, допомагати їм у життєвих справах — це моральний обов'язок органів влади, всіх громадян. Це — закон нашого життя.
Л. І. БРЕЖНЕВ.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

ВІРНІСТЮ ВІТЧИЗНІ ПОКЛЯНИСЬ

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

Рівняючись на ветеранів

Буряководи, робітники та інженерно-технічні працівники цукрозаводу, транспортники Новоукраїнського району зобов'язалися в першому році нової п'ятирічки попрацювати спільно так, щоб з кожного гектара взяти понад 32 центнери цукру.

І наш вагомий вклад повинен бути в цій справі, — заявили робітники Рівнянського відділення райсільгосптехніки.

Ставши на Вахту пам'яті, вони щодня працювали з випередженням графіка ремонту бурякозбиральних комбайнів. Ще до свята Першого травня передали колгоспам 6 машин, що виїшли з майстерні достроково.

На день раніше виконували декілька завдань токарі В. О. Сахно, А. Г. Саченко, газоелектрозварник Г. П. Савенко.

Ми пишаємось тим, що саме ветерани стали правофланговими соціалістичного змагання, яке розгорнулося на честь свята Перемоги, — відзначає нерухолий відділення А. Карпенко. — На них рівняються молоді.

Центральна майстерня реалізувала продукції на 14 тисяч карбованців більше запланованого. Тим і заробітна плата робітників буде вищою. Більшість із них вирішила перерахувати певну частину травневої зарплати до Фонду миру.

У квітні, в перші дні травня в усіх комсомольських організаціях району влаштовано зустрічі з колишніми фронтовиками. Упорядковано меморіальне кладовище біля пам'ятників та облісків посаджено дерева пам'яті. Молодіжні колективи механізаторів, тваринників, рівняючись на своїх наставників, працювали без відставок.

О. КОЗЛОВСЬКИЙ, перший секретар Новоукраїнського районного комсомолу.

Білим полум'ям кипить вишне-ий сад. Смарагдовий килим озимини стелиться пшеничним ланом. Усміхнене сонце зазирає у блискитні вікна нашого дому. Все це — день миру. Та наші батьки і діди, матері наші не можуть забути віхоли війни, крізь яку пройшли і втратили дуже багато — рідних, друзів, побратимів. Незгасна наша пам'ять, як незгасний Вічний вогонь, що полум'яніє коло обеліска Невідомому солдатові. Прийдуть сьогодні до могили нашого земляка Героя Радянського Союзу Дмитра Гуляєва жителі білоруського села Паничів і згадають про його подвиг у загоні народних месників. Зберуться хлібороби села Кам'янечного Новоархангельського району біля пам'ятника Герою Радянського Союзу Михайлові Лисову і пошлють телеграми в далеку кубанську станицю Холмську, звідки прийшов цей воїн, щоб захистити наш дім від ненавистного ворога. Надійдуть листи в село Косаліку Голованівського району із сонячного Узбекистану, в яких наші далекі побратими ще раз подякують українській матері, що врятувала від смертельної рани воїна-героя Могді Абдулаєва. Згадаємо їх усіх — поіменно, всіх, хто зупинив ворога і прегнав його з нашої землі.

Сьогодні піонери і комсомольці, молоді хлібороби і робітники йдуть разом з ветеранами до високих обелісків. Тут вони складуть рапорт про Вахту пам'яті, на яку заступили місяць тому. Працювали вони за себе і за полеглих героїв. По-ударному, по-комсомольському, по-комуністичному. Ставши на Вахту пам'яті, ми віддали почесні фронтовикам і героїм тилу, всім тим, хто своєю мужністю і стійкістю, героїзмом вніс вклад у Велику Перемогу. Вага пам'яті сприяла активізації ідейно-виховної роботи серед молоді. Ветерани війни і праці передали юним свої знання, досвід, допомогли їм вибрати активну життєву позицію.

Перераховуючи значні кошти до Фонду миру, ми ще раз згадаємо героїв, які перебувають у складі наших колективів. Ми знаємо: цих звітяжців згуртували, піднімали і збагачували духом

любов до Вітчизни і ненависть до ворога. Ці почуття єднають нас сьогодні.

Чотирнадцятьох Героїв Радянського Союзу зарахували в колективи своїх бригад молоді робітники Кіровоградського заводу радіовиробів. На кожному робочому місці заводчани боролися за дальше підвищення ефективності виробництва і якості продукції, економне витрачання електроенергії і сировини. Нині комсомольці цього підприємства виступають з ініціативою — такий ритм у роботі тримати цілий рік.

Виступаючи на XXVI з'їзді КПРС, Л. І. Брежнев підкреслював: «Відстоюючи мир, ми працюємо не тільки для людей, які живуть нині, не тільки для наших дітей і внуків: ми працюємо для частя десятків майбутніх поколінь». Тож девіз Вахти пам'яті, що сьогодні закінчується, такий закличний: «Подвиги в труді — мир на землі!». Хай же цей подвиг примножується повсякчас.

День Перемоги — день радості. Бо це — велике свято для всіх радянських людей. Але печалиться он жінка, кладучи на могилу синя бузкову гілку. І нам усім скорботно — не вернулися солдати. Але ми ніколи не забудемо їх. Подвиг їхній вікомний. І пам'ять про героїв кличе нас до пильності.

Стань же, товаришу, поруч ветерана війни і дай клятву на вірність революційним, бойовим і трудовим традиціям партії і народу, Ленінському комсомолу. Хай усі діла твої, всі устремління будуть спрямовані до одного — жити і творити в ім'я миру на землі, в ім'я зміцнення могутності нашої рідної Батьківщини, за свободу якої віддали своє життя солдати Перемоги.

Хвилина мовчання настане на всій нашій землі, скропленій кров'ю воїнів-визволителів. Ми поклонимся священним могилам, біля яких височать обеліски і горить Вічний вогонь. Згадаймо всіх поіменно. І будьмо схожими на них. Так живімо, щоб не скинути совістю, серцем.

Пам'яті героїв — поклонись, вірністю Вітчизні — покланись!

В дорозі — червоні вершники

НОВОМИРГОРОД. Складаючи рапорт ветеранам війни, молодий механізатор колгоспу «Прогрес» Андрій Микитенко сказав:

— На фронт пішло 277 жителів Турії і лише 38 із них вернулося до рідного дому. В дні Вахти пам'яті ми працювали за кожного з полеглих героїв. Найвища напруга була на бурлячому полі. Наш ланковий Віктор Рудь на собі цукристік щодня виконував дві норми. Два агрегати на 109-гектарній площі мали працювати чотири дні, а ми закінчили сівбу на третій день по обіді.

ЗНАМ'ЯНКА. В цехах локотного депю влаштовано зустрічі з ветеранами війни. Вітчизняної війни І. Г. Кравецьким, С. М. Чорним, О. А. Могильним. А потім комсомольці віддали колишнім робітникам «депо, які нині на пенсії». Ім, колишнім фронтовикам, несли квіти, пам'яті подарунки, йшли до них, щоб подякувати за ратний подвиг. Машиністи, їхні помічники, встрі по-ударному працювали в день ленінського суботника, не зникали робочої напруги впродовж усієї Вахти пам'яті.

КІРОВОГРАД. У клубі будівельників комбінату «Кіровоградбуд» відбувся тематичний вечір «Слава вам, визволителі!». Юнаки і дівчата запросили на нього учасників Сталінградської битви, оборони Москви, Ленінграда і Севастополя, тих, хто з боєм пройшов до Берліна. Культармії цієї адресували колишнім фронтовикам пісні про Батьківщину, про подвиг радянської воїна-визволителя.

ОНУФРІВКА. Вчора тут стартував традиційний автомотопробіг, присвячений Дню Перемоги. Його маршрут: Онуфрївка — Попівка — Млинок — Дерівка — Кучеволівка — Успенівка — Павлівка. У складі агітаційного — 25 кращих молодих виробничників району, чотири школярі — відмінники навчання. На останньому відрізку маршруту (в Павлівці) до учасників пробігу приєднались велосипедисти і вершники. В усіх селах комсомольці зустрілися з ветеранами війни, поклавши квіти до могили полеглих героїв.

УРОЖАЙ-81

Екзаменус поле

Організованість, високу професійну майстерність, знання агротехніки продемонстрували члени комсомольсько-молодіжних колективів по вирощуванню цукрових буряків колгоспів імені XX з'їзду КПРС і «По шляху Леніна», аби власно і високоякісно провести весняну сівбу. Молодь, очолювана Анатолієм Тополіком і Володимиром Яцишиним, успішно склала перший урожайний екзамен, поклавши в ґрунт насіння цукристіх

на площі понад 300 гектарів.

Завершують сівбу буряків і інші дев'ять комсомольсько-молодіжних колективів, що діють у районі. Всі вони взяли на озброєння індустриальну технологію вирощування цієї технічної культури. На базі колгоспу «Пам'ять Леніна» для молодих буряководів створено школу передового досвіду. Включилися в роботу й всім КМК по вирощуванню кукурудзи. Вони готують ґрунт, на деяких площах почали сівбу.

М. МАРТИНЮК, Голованівський район.

«Змагаються молоді»

«Блискавки» з таким заголовком щоденно появляються нині в усіх господарствах району. Соціалістичне змагання молодих під час весняно-польових робіт набрало широкого розмаху. До Першотравневих свят у районі посіяно цукрові буряки. Серед комсомольсько-молодіжних екіпажів на сівбі цукристіх відзначилися механізатори колгоспу «Жовтень». Екіпаж, що його очолює Володимир Ільченко, засіяв 80 гектарів.

У розпалі сівби кукурудзи. І тут молоді скажуть своє вагомє слово. Недавно з колгоспу «Україна» нас повідомили: ударним темпом працюють у полі механізатори комсомольсько-молодіжної механізованої ланки В. Шлякова. За останні чотири дні хлопці засіяли кукурузою 100 гектарів.

В. БУРЯК, Новомиргородський район.

Комсомольці — попереду

Ще донедавна Петро Поліщук, передовий механізатор колгоспу «Зоря комунізму»,

лише час від часу «йшов на рекорди». Старанно готувався до дня ударної роботи, прагнув усе передбачити — і щоразу добивався рекордного виробітку.

Ставши на Вахту пам'яті, комсомолець вирішив зроби ти рекорд нормою. Чітко організував праці, раціональне використання кожної робочої хвилини дають йому змогу щодня перевиконувати змінні завдання на 15—20 процентів. Він першим у господарстві закінчив збірочку гербіцидами посівів буряків.

Під час Вахти пам'яті найкращих показників у праці добивається також механізатор колгоспу «Сіра» Петро Жаботинський. За кілька днів він засіяв кукурузою 75 гектарів.

В. ГРЕБІННИК, Олександрівський район.

ВИВЧАЄМО МАТЕРІАЛИ XXVI З'ІЗДУ КПРС

ВАМ ЗАПИТАННЯ, ДИРЕКТОРЕ

РЕПОРТАЖ З ВІДКРИТОГО ЗАНЯТТЯ ГУРТКА КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ

Іван Іванович Швиданенко — вчитель Балахівської восьмирічної школи. Він же — один із кращих пропагандистів Петрівського району. Добивається високої ефективності політичної освіти молоді, тісно пов'язуючи вивчення теоретичного курсу з виробничими справами своїх слухачів.

Нинішнього року Іван Іванович — керівник гуртка «Молоді про партію», створеного на міжколгоспному комбикормовому заводі. Слухачі політгуртка — молоді робітники, водії автомашин, працівники бухгалтерії підприємства. Кожен із них — передовик виробництва, ударник комуністичної праці, активіст громадського життя, не раз виступав у трудових колективах з рефератами.

Для поширення досвіду організації вивчення матеріалів XXVI з'їзду КПРС на базі цього гуртка проведено відкрите заняття, на якому були присутні комсомольські пропагандисти районного центру, члени методичної ради райкому комсомолу, керівники і спеціалісти підприємства.

Тема була об'ємною: «Економічна політика КПРС у період розвинутого соціалізму». Наголосиши, що нею відкривається вивчення внутріполітичних питань розвитку нашого суспільства, керівник гуртка запропонував слухачам

провести спізбесіду з двома основними питаннями: «Основні підсумки економічного розвитку СРСР у 70-і роки і десятиліття п'ятиріччя» та «Актуальні народногосподарські проблеми 80-х років і одинадцятьох п'ятиріччя».

І. І. Швиданенко звернув увагу присутніх на те, що вихідним пунктом партійного підходу до економіки була і є незмінна вимога — все в ім'я людини, все для блага людини. Зробивши такий коротенький вступ до заняття, пропагандист увімкнув магнітофон із записом на плівці доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на XXVI з'їзді КПРС. Слова керівника Комуністичної партії Радянського Союзу про розвиток і вдосконалення агропромислового комплексу, про віддачу капіталовкладень стали стрижнем, основним напрямом заняття.

Комсомолка В. Максимова, депутат селищної Ради народних депутатів І. Коваленко, інженер В. Кобзар — усі, хто виступав, говорили про великі зміни в економічному розвитку країни, республіки, їхнього селища і заводу.

Реконструкція підприємства, в якій активну участь брали комсомольці, констатували слухачі, дана змога збільшити виробництво комбикормів з 50 до 200 тонн на добу. Торік його виробництво доведено до майже в чотири рази більше, ніж 1976 року.

Розповідь кожного слухача глибоко аналізував і узагальнював пропагандист. Червоною ниткою проходила на занятті думка: в розв'язанні важливих завдань тваринництва, які намітив з'їзд на п'ятиріччя, чи не найважливіша роль належить кормовим виробництвам, складовою частиною якого є і їхня підприємства.

Змістовними були виступи слухачів — секретаря комсомольської організації Н. Поліщукевич та робітника І. Узлова. Кожен теоретичне положення вивченої теми зміло пов'язували з конкретними

завданнями свого колективу. Не обминали й недоліки у роботі, пропонували шляхи їх подолання. Так, зокрема, слухачі порушили питання про збільшення місткості складських приміщень, про необхідність будівництва цеху брикетування соломи.

І ось уже директор заводу О. Г. Болгарин, запрошений на заняття, змушений відповідати на поставлені запитання...

Виконання виробничого плану, особиста відповідальність і дисциплінованість, шляхи підвищення добробуту робітників заводу — багато злободенних, важливих питань обговорено на занятті. Вміло використовувались наочність, цифрові показники, магнітофонні записи виступів делегатів XXVI з'їзду КПРС.

Заняття ще раз засвідчило, що молоді трудівники знають перспективу свого зростання, чітко уявляють рубіж, на які необхідно їм вийти в новій п'ятирічці. Вони сповнені бажання самовіддано працювати, щоб вітловати в життя всі накреслення партії.

І. ЛЕВЧЕНКО.

Петрівський район.

НА РУБЕЖІ СОЦЗМАГАННЯ

Успішний старт

267636 надпланових тонн паливних народногосподарських вантажів перевіз нині комсомольсько-молодіжний колектив пантанійої електровазної колони імені 60-річчя ЛКСМ України Знамянського підприємства. Крім цього, економічна чинна електроенергія — 114744 кіловат-години. Успіхи ці досягнуті, бо екоюу їх складено ще в десятилітть п'ятиріччя, коли колектив не раз виходив переможцем у соціалістичному змаганні.

Керівник комсомольсько-молодіжної колони С. Пуляч та секретар комсомольської організації В. Литвинов постійно націлюють молоді на пошуки резервів. Зменшити простір вагонів під вантаженням, збільшити вагу состава, його швидкість, економіти електроенергію — ось питання, на яких зосереджено голосу увагу.

Щоб розв'язати їх, потрібні не весь час поповнювати теоретичні знання, наполегливо оволодівати практичними навчаннями. Тож кожен із 60 комсомольців не лише є остеронь, прагне найраціональніше використувати доручену техніку.

За успіхи, досягнуті у праці, комсомольсько-молодіжному колективу імені 60-річчя ЛКСМ України вручено перехідний Червоний прапор обкому комсомолу, його нагороджено почесною Грамотою ЦК ВЛКСМ. Молоді залізничники взяли надійний старт у першому році одинадцятьох п'ятиріччя.

О. ВІТЧІНКИН.

ДО ПІДСУМКІВ ЗВІТІВ І ВИБОРІВ У ШКІЛЬНОМУ КОМСОМОЛІ

ЧАС «ДОРΟΣЛИХ» СПРАВ

Так уже повелося: щорічно, наприкінці навчального року, шкільна комсомолія підбиває підсумки зробленого, памічає орієнтири на завтра. Цікаво, по-дловоому пройшли головні збори року в кожній школі нашої області й нинішнього року. До них готувалися як до свята, як до важливої і принципової розмови про все, чим живуть юнаки і дівчата сьогодні, про те, як зробити краще життя пасивним користувачами. І, гадаю, старшокласники досягли поставленої перед собою мети.

На зборах народилося стільки цінних поглядів, ініціатив, вишикло стільки нових ідей, пропозицій! Повністю перерахувати до Фонду миру гроші, зароблені під час майбутньої п'ятої, трудової чверті, — так вирішили хлопці і дівчата з десятирічки № 27 м. Кіровограда. Комсомольці Федірківської восьмирічної школи Світловодського району направлять свій літній заробіток на будівництво пам'ятника одиоселячанам, що загинули в роки Великої Вітчизняної війни. А сільчани Кіровоцької восьмирічки Кіровоградського району незабаром стануть господарями нового Палацу піонерів, на спорудження якого вони віддали пену грошову суму, зароблену власними руками.

«Урожай-81 — комсо-

мольську турботу!» — така ініціатива народилася у дев'ятикласників Панцівської, Мартоніської, Канівської шкіл Новомиргородського району. На зборах вони ухвалили: «Не відставатимемо від старших, допоможемо рідним господарствам у напружену жниву пору». Багато старшокласників працюватимуть улітку помічни-

го класу — до зразкової школи, від зразкової школи — до зразкового мікрорайону». Юшки світловодців уже підтримали учні Новоархангельського району.

Радує й те, що розмова ца багатьох звітно-виборних зборах вишила цікавою, у виступах комсомольців прозвучали глибокий аналіз стану справ в організації, гостра, об'єктивна критика і самокритика. На такому високому рівні пройшли збори в школах Олександрівського, Олександрівського, Гайворонського, Кіровоградського, Вільшанського районів.

І прикро, що деяка частина хлопців і дівчат з восьмирічних шкіл Бобринецького, Світловодського, Добровеличківського районів не з'явилася на збори. Малоактивними були під час звітів і виборів старшокласники Онуфріївського, Новгородківського, Маловисківського районів. Комітетам комсомолу, очевидно, треба серйозніше ставитись до підготовки і проведення цієї важливої кампанії, та й взагалі подбати про підвищення активності комсомольських осередків.

Звіти і вибори закінчено. 568 секретарів первинних, 2 тисячі ватажків класних комсомольських організацій, 159 групкомсоргів — така армія шкільних комсомольських активістів приступила до роботи.

Тож успіхів тобі, шкільна комсомоліє!

З. КАДУК,
завідуюча відділом студентської, шкільної молоді та піонерів обкому ЛКСМУ.

ЗВІТИ І ВИБОРИ У ПІОНЕРСЬКИХ ДРУЖИНАХ

ТАКИЙ ПІОНЕРСЬКИЙ ХАРАКТЕР

Скільки нових справ почала червоногаласутиця юнь у новій піонерській п'ятирічці! А визначала і затверджувала плани дій під час звітно-виборних зборів у своїх піонерських дружинах.

Не забувають ні на мить хлопці і дівчатка з Терговицької десятирічки про операцію «БАМу» — піонерські мости». За останні два місяці вони зібрали понад десять тонн металолону. Заготовляють вторсировину й піонери Ганцівської восьмирічної школи. Вони вже зібрали 850 кілограмів макулатури і ганчір'я. А ще ганцівські школярі включилися в операцію «Радість — людям». Недавно у своєму рідному селі вони посадили 450 саджанців верби.

Звіти і вибори в піонерських дружинах тривають. І на кожних зборах юшки ленивці народжуються нові ідеї, пропозиції, діти вирішують серйозні питання свого шкільного життя. Такий уже негавомовний народ, оці піонери!

Л. П'ЯНИЧУК,
секретар — завідуюча відділом учнівської молоді Новоархангельського району комсомолу.

ВИ ЗАПИТУВАЛИ...

ТАЛОНІ І КІЛОГРАМИ

Шановна редакціє! Я чув, що в Кіровограді є пункт приймання макулатури. Але де він знаходиться і які умови туди можна здавати, я не знаю. Підкажіть адресу цього пункту.

Т. КУЛИНИЧ.

м. Кіровоград.

Щац ларьок приймас те, що вже непридатне для користування. Маються на увазі зношені одяг, старі журнали, газети, зошити (у загальних колекторові об'єднаннях треба зірвати), обгоотковий папір, упаковки для взуття тощо.

Для того щоб отримати закритий талон на придбання книги, потрібно здати не менше 20 кілограмів макулатури або 10 кілограмів ганчір'я.

Наш приймальний пункт знаходиться в Кіровограді по вулиці Карла Лібкнехта, 76. Працюємо ми з 9 по 18 годину, без обідньої перерви. Вихідні дні — понеділок і вівторок.

А. ІВАНОВА,
приймальниця пункту.

Бригада слюсарів-слюдальників цеху № 3 Кіровоградського заводу радіоапаратів, якою керує комсомолка Любов Твердоступ (на фото), йде в авангарді соціалістичного змагання за успішне виконання рішень XXVI з'їзду КПРС.

Фото В. ГРИБА.

До фонду миру

За підсумками першого кварталу першість у соціалістичному змаганні серед підприємств легкої промисловості області виборили Кіровоградське виробниче швейне об'єднання. Його завшеено на обласну Дошку пошани.

Нещодавно комсомолці зміни «А» цеху № 2 виступили з ініціативою — кошти, які буде зароблено 1 червня, перерахувати до Фонду миру. Їх підтримали комсомольці цехів №№ 1 і 3.

Кілька слів про ініціаторів. 90 процентів робітників цеху — ударники комуністичної праці. Колектив уже давно працює без відстаючих. 40 комсомольців, яких очолює секретар цехової комсомольської організації Ольга Гомеюк, щодні завдання виконують на 120 — 130 процентів.

В. ТАЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського виробничого швейного об'єднання.

ДО ОТХОЇ СЛАВИ

З ім'ям
МОГО
комсорга

До нього я придивляюся уже давно. Дуже цікавий цей Григорій Дробот. Працював помічником лаборанта на цукрозаводі. А потім прийшов у райком ДТСААФ і сказав:

— Мені ж в армію не забаром іти. А спеціальності не маю.

І ми послали цього комсомольця на курси шоферів. Учнів він у дтсафівській школі сумлінно. Був першим серед тих, хто готувався скласти залік із фізичної підготовки. Григорій добре стрибав, бігав, стріляв з гвинтівки та карабіна. Та найкращий показник був у нього на майданчику. Де курсанти метали гранату. Ось уже й норматив комплексу ГПО виконав Дробот, став розрядником. Але тренуватись продовжував. А з ним і його однолітки — Юрій Слободенюк, Олександр Романюк, Володимир Бережєв.

Приходили на курси новачки. Окремі з них не зовсім усвідомлювали, що для війни фізична підготовка має дуже важливе значення. Тоді Григорій просив мене:

— А ви розкажіть їм про комсорга Івана Тимакова.

І я згадав свого бойового товариша.

То було на околиці міста Дебеля. Наш батальйон прорвався на його вулиці. Та рантом шлях нам заступив нячівний вогонь з кулемета. Ми зупинилися. Тоді комсомолець Іван Тимаків звернувся до комбата Героя Радянського Союзу Григорія Писарева:

— Дозвольте, я проскочу. Я спробую заглушити їх. А не вернусь, то напишіть матері...

Наш комсорг узяв автомат і гранати. Поповз. Коли до кулемета було вже метрів 35—40, Іван підвівся і кинув одну за одною три гранати. Ми пішли в атаку...

А ябни Тимаків був слабким?

Ні, тут, на стадіоні, гранату треба кинути за шістдесятиметрову відлітку...

Курсанти вислухали мене і відповіли:

— Ми ще потренуємось. Ми теж зуміємо так, як Дробот і Тимаків.

Склали вони всі заліки, екзамен. І повели ми їх у військкомат. Я за них рчувався: такі хлопці не підведуть. Бо нічні вони духом і тілом, бо поклялися бути схожими на мого дорогого бойового друга Івана Тимакова.

П. МАТЮШИН,
інструктор Новоукраїнського райкому ДТСААФ, ветеран Великої Вітчизняної війни.

КЛУБ
ВІСЬКОВО-
ПАТРІОТИЧНОГО
ВИХОВАННЯ

БУЛА ВІЙНА...

ФРОНТОВИКИ

1.

«Кому на війні не було страшно? Різні люди. Різні ситуації. Але найтяжчі хвилини війни, — розповідає колишній командир відділення зв'язків Олександр Миколайович Будянский, — це коли в тиші, що настала після занеженого бою, раптом відбувається несподіване...»

... Ще стигнуть жерла гармат, мінометів, іще не всі поранені подано допомогу, а вже відступає сильне перлове напруження, вже приходить до тебе мирний настрій, перші мирні думки... Та раптом...

Так сталося під Новоград-Волинським. Сержант Будянский із трьома солдатами змонтував після бою дротин польового телефонного зв'язку. Залишилося домотати дві котушки — і наздоганити своїх. Аж раптом на шляху з'явилася вісім фашистських танків, що зовсім незрозуміло яким чином потрапили в нашу тил. Що можуть зробити проти них четверо? Вони ж не броньовики, а звичайні зв'язківці. Зайняли кругову оборону, зв'язалися з командуванням. До підходу танка (а так сталося, що в районі події зостався лише один радянський танк) тримали оборону. Добра допомога прибула. Чотири ворожих чудовиська було підбито, решта повернула назад.

...Під Лабунько Хмель-

НА КІРОВОГРАДСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ «ПОВУТРАДІОТЕХНІКА» ПРАЦЮЄ БАГАТО УЧАСНИКІВ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ. ЦІ СКРОМНІ ЛЮДИ ТРУДЯТЬСЯ ТАК, ЯК І ВОЮВАЛИ, — ВІДМІННО.

ницької області відділення дістало завдання — встановити зв'язок через прострілявану місцевість.

Ніч. Перед очима пунктири трасуючих куль. Методично ворог випускає їх — чергу за чергою. Вгору — вниз. Відчуття суцільної вогневої завесі — від землі до неба. Через неї не перелетіти, не перевозити. А треба пройти з котушками. Прислухався сержант — і зрозумів, що черги випускаються з точним інтервалом. Ніби не людина за кулеметом, а робот. Під час такого інтервалу можна дерезити небезпечне місце. І сержант пройшов, і люди лишалися цілими й живими. Завдання було виконано в строк.

2.

У перші дні війни Саша, працюючи бухгалтером, разів десять відвідала райком комсомолу, військкомат. Просила, щоб узяли санітаркою в госпіталь. Але у військкоматі розсудили інакше — направили бухгалтера служити в польову пошту.

— Чим займалася на фронті? — перепитує Олександра Омелянівна Пирогова. — Сортувала листи.

Після такої відповіді уявлення відразу малює ідилічну картину: кімната, заповнена світлом, на підвіконнях — квіти, а за довгим столом мийні дівчата конверти розбирають.

Не було ані кімнати, ані квітів, ані столів, ані конвертів. Ажкі коштя польова. Був кімний фургоначик, у який впрягали двох коней. У фургоначику перевозили пошту. Всяке було. Попадав фургоначик і під бомби, і під обстріл. Кінь — мішень велика, тварина ляклива. Та й не доводилося в довоєнному житті дівчині з кіньми мати справу. А треба було і розлучених, здіблених коней зупинити, і вбитих впрягати, під вогнем замкнути їм шукати. Все робила, міцно зціпивши зуби, стримуючи сльози.

А якось цілий день проплакала. Та і як було ті сльози стримати? Вранці снарядом розбило фургон. Зібрала вона на дорозі, в кюветі, листи-трикутники. Остеронь на землі розстелила брезент, на якому й розсортувала пошту. Десять відправлень було адресовано солдатам найближчого підрозділу. Але вручити їх адресатам уже не довелося. Всі десять загинули того ранку...

Г. ДАШЕВСЬКИЙ.

ВИ ЗАПИТУВАЛИ...

Перший
пам'ятник

Так, саме йому, генерал-майорові І. В. Панфілову, було споружено перший пам'ятник в СРСР, що встановлений на честь героя Великої Вітчизняної війни. Відкрито його в місті Фрунзе 1942 року, де служив раніше полководцем.

Іван Васильович Панфілов командував 316-ю стрілецькою дивізією, яка 17 днів стримувала фашистські полчища, що проривалися до Москви. Про легендарний подвиг панфіловців знає весь світ. Сорокавосямиріччя і нині командир загинув смертю героя 13 листопада 1941 року. Родом він із села Петровського Саратовської губернії. А пам'ятник йому встановлено на вході в центральний парк м. Фрунзе, що носить його ім'я. Перший пам'ятник героєві Великої Вітчизняної.

Паліям війни цю дату слід добряче пам'ятати! Мал. В. ПЕТРЕНКА. (Фотокроника РАТАУ).

Син

НА УРОК МУЖНОСТІ
У БІЙ ВЕЛИ КОМУНІСТІ

залізничника

Уже згодом дізналися, що за нелегким босом стояли сотні мадріців, аплодуючи успіху своїх повітряних захисників. Лунали вигуки: «Віва Советіко!» «Но пасаран!» («Вони не пройдуть»). Здружився з іспанцями, полюбив їх за сміливість і високий патріотизм.

Майже піроку в небі Іспанії. І ось останній його бій. Машина комєска перебувала в ремонті. Та хіба міг він лишатися на землі, коли його соколи летять назустріч смерті! Шайдко сіз в інший літак і намагався наздогнати групу. Як з-під землі виринули три «фіати». Один ішов лоб у лоб, але Осадчий на якусь секунду передив ворога і подоснув вогнем кулемета — противник круто падав вниз...

Були бої за Мадрид і Гадалахару, були успіхи і гіркі втрати. На рахунок Осадчого — 257 бойових вильотів, він скинув близько 400 авіабомб, збив 6 ворожих літаків. Там, за Піренеями, в нелегких позитриях сутікав, він набув досвіду, дістав бойовий гарт...

З нагородного листа гвардії генерал-майора авіації Олександра Петровича Осадчого:

«... Тоді, Осадчий командує гвардійською винищувальною авіаційною Дніпропетровською Червонопрапорною ордена Богдана Хмельницького дивізією з серпня 1942 року. Дивізією проведено 872 групових боїв, в яких збито 896 літаків ворога, підбито 214 і знищено на землі 95. Штурмовими й бомбардувальними діями знищено і пошкоджено: автомашин — до 2500, складів з боеприпасами і пальним — 25, солдатів і офіцерів ворога — до 5 тисяч... За амле командування дивізією і особисто проявлені бойові успіхи в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками — гідний високого звання Героя Радянського Союзу...»

Золоту зірку героя йому прикріпили вже після 9 травня 1945 року.

Прослуживши в авіації двадцять років, О. П. Осадчий 1949 року через стан здоров'я вийшов у відставку. Та ні дня не був без діла: листування з черзочними слідопитами, зустрічі з однополчанами... Нещодавно в Політвидаві України вийшла другим тиражем книга «Разом з патріотами Іспанії», одним з авторів якої є наш земляк, син залізничника із Знам'янки, прославлений герой Великої Вітчизняної.

1940 року О. П. Осадчий вступив до лав лєнінської партії і крізь грізне лихоліття гідно проніс звання комуніста. Народжений десятима орденами і кількома медалями, серед них є польський й чехословацькі — відзнаки за мужність і героїзм.

О. РЯБОШАПКА,
краснавець.

м. Знам'янка.

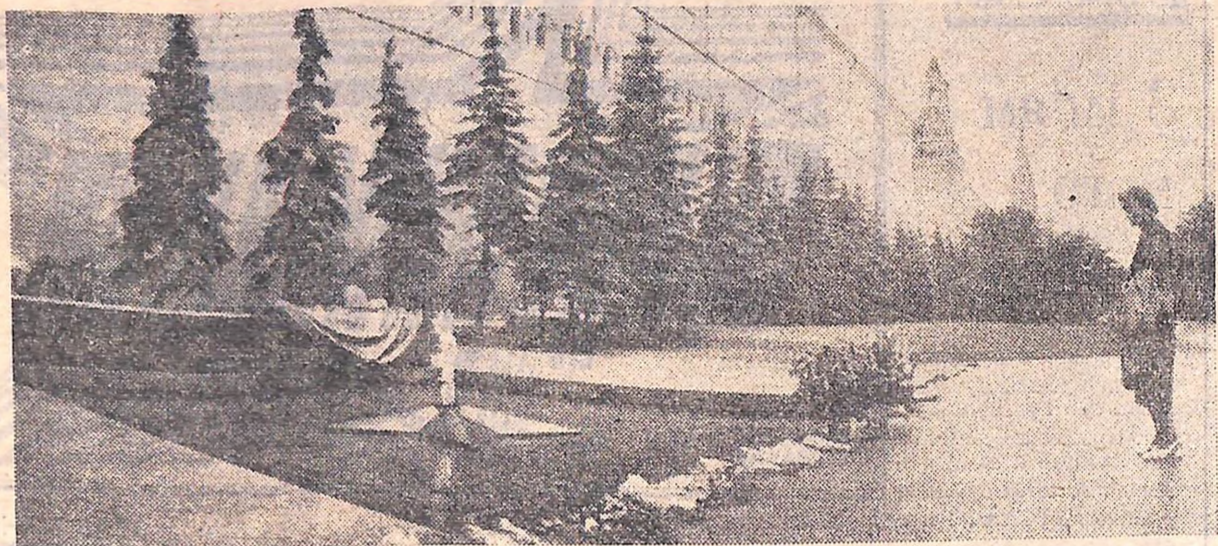
На знімку: **О. П. ОСАДЧИЙ.**

ПОШТА ТРАВНЯ

- ▲ У НИХ «БАГАТО СОНЦЯ ДОБРА І РАДОСТІ»
- ▲ УСТАНОВИТИ ІМЕНА ЗАГИБЛИХ ВОІНІВ
- ▲ ЛЮДИ ЙОГО ПАМ'ЯТАЮТЬ

це й написали нам червоні слідопити з Молодіжного. А учасник Великої Вітчизняної війни А. А. Шаповал (село Павлівка Світловодського району) розповідає у своєму листі про солдатських удів Я. І. Капленко, Ф. А. Молоткову, що виховували без своїх чоловіків дітей і стали героїнями тилу. Андрій Артемович згадує про своїх учнів, які вишли на широкі дороги життя, підкреслює: «Щасливі вони. Бо у наших дітей є так багато сонця добра і радості. І нам потрібен мир. Думаю про це — і не можу не написати щирих слів подяки нашій рідній Комуністичній партії, Радянському уряду за те, що вони так багато роблять для того, аби ставало дедалі

Біля Вічного вогню.

Фото В. ГРИБА.

Піонери і комсомольці Молодіжненської середньої школи вже давно ведуть пошук. Вони прагнуть установити імена загинувших воїнів, які визволяли Долинський район від німецько-фашистських загарбників, підтримують зв'язки з колишніми фронтовиками, які живуть за сотні кілометрів від їхнього селища. Члени клубу інтернаціональної дружби «Глобус» під керівництвом учительки В. М. Федоряки пишуть нарис про героїв 1-го танкового батальйону 110-ї бригади 18-го механізованого корпусу, котрі визволяли від ворога міста і села Кіровоградщини. Про

ЗА НАШІ ВЕСНИ

могутнішою наша Батьківщина, аби ми жили в мирі...»
Завітав цими днями до редакції колишній фронтовик із села Василівки Бобринецького району К. Л. Міршинченко. Згадував Сандомирський плацдарм і показав фронтовий зошит зі своїми віршами. Віршами про жадану перемогу...
Отримали ми листа з міста Гомеля — від керівника групи червоних слідопитів Є. І. Іванова. Він написав про наших земляків, які громали ворога на біло-

русській землі, — про Олександра Алексєнко із села Суходільського Долинського району та Федора Говорова із села Підгайців Кіровоградського району.
Командир кулеметної обслуги старший сержант Алексєнко відзначився при форсуванні Дніпра північніше Могильова і річки Березини, що в Мінській області. 27 червня 1944 року на саморобному плоту переправився зі своїми бойовими товаришами через Дніпро, закріпився на березі, зайнятому ворогом, і кулемет-

ним вогнем відбив три контратаки фашистів, знищив близько 60 ворожих солдатів. Бій тривав. Біля кулемета зостався сам Алексєнко. Майже добу бився за плацдарм і знищив ще 190 гітлерівців. Комсомольцю Олександрові Алексєнку присвоєно звання Героя Радянського Союзу.
А Федір Говоров зі своїм вогневим взводом переправився через Дніпро в районі села Червоного Рога. В бою за розширення плацдарму вивів з ладу

гітлерівську самохідку, одну артилерійську і три мінометні батареї. При цьому було вбито 160 ворожих солдатів. А коли фашисти майже впритул наблизились до наших артилеристів, старший лейтенант Федір Говоров повів бійців в атаку і загинув у нерівному бою. Офіцерові-артилеристові теж присвоєно звання Героя Радянського Союзу.
Є. І. Іванов повідомляє, що ім'я Федора Говорова носять піонерські дружини, вулиці сіл і міст Гомельської області, його коротку біографію опубліковано в Білоруській радянській енциклопедії.
Юнкери з Комишуватсь-

кої середньої школи Новоукраїнського району розповіли про зустріч із колишньою розвідницею Оленою Спиридонівною Грициською і просять розповісти про цю мужню жінку на сторінках «Молодого комунара». Олена Спиридонівна живе в Кіровограді. Наш кореспондент зустріся з нею. У травневих номерах нашої газети ми розповімо про її подвиг.
* * *
Листи, листи... Колишні ветерани, їхні сини і внуки славлять радянського воїна-визволителя, який ішов у травень 45-го. Люди дякують йому. Люди пам'ятають його ім'я...

ТЕАТРАЛЬНА АФІША

Про розумне, добре, вічне...

ЗАВТРА В НАШОМУ ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ПОЧИНАЮТЬ ГАСТРОЛЮВАТИ АРТИСТИ ДОНЕЦЬКОГО ОБЛАСНОГО РОСІЙСЬКОГО ТЕАТРУ ЮНОГО ГЛЯДАЧА.

За десять років існування Донецький обласний російський театр юного глядача гастролював у Києві, Мінську, Волгограді, Керчі та інших містах нашої країни. І ось нинішнього сезону він завітав до Кіровограда.

Що ж покажуть донечани юним любителям театрального мистецтва? 10 травня спектаклем В. Кондратьєва «Відпустка через поранення» відкриються гастролі театру в нашому місті. Про вірність Батьківщині, народові, чесність і кохання йдеться в ньому.

Героїчна комедія Е. Ростана «Сірано де Бержерак» — це розповідь про справжнього лицаря і поета, історія мудра й почальна.

Одвічну проблему батьків і їхніх дітей — на цей раз у сучасному варіанті — завітає вистава «Салют динозаврам!», поставлена за твором Г. Мамліна.

І, мабуть, немає потреби ще раз представляти спектаклі «Вуркагани» та «Золотий ключик» за відомими творами нашого земляка І. Микитенка і великого російського письменника О. Толстого.

Сім вистав привіз на Кіровоградщину творчий колектив театру, яким керує заслужений діяч мистецтв УРСР Є. Головатюк. В них зайняті заслужені артисти республіки Н. Третьак, Г. Кадиков, артисти Г. Котова, Є. Захарова, С. Бахмут, Є. Шульга, Д. Васильченко, І. Цівилов, С. Банников та інші.

Гастролі триватимуть з 10 по 29 травня. За цей час театральні вистави донечан подивляться, крім кіровоградців, жителі Олександрії, Світловодська, Знам'янки, Маловисківського, Новоукраїнського, Бобринецького та інших районів області.

Початок вистав в обласному театрі імені М. Л. Кропивницького: денних — о 10 і 14 годині, вечірніх для школярів — о 18, для дорослих — о 19 годині 30 хвилин щодня.

Донецький обласний російський театр юного глядача приїжджає до нашого міста вперше, але, думається, не востаннє. Тож побажаємо його акторському колективові цікавих зустрічей, нових друзів і прихильників з-поміж театралів нашого міста і області, творчих пошуків і злетів до вершин майстерності.

Кіноекран травня

День Перемоги... Героїну поразок у перші дні війни і радість переможних салютів, мужність солдатів і безприкладний героїзм партизанів, самовідданість трудянок тилу — все вміщують у собі ці два слова.

Нинішнього року в кінотеатрах республіки відбувається прем'єра нового двосерійного фільму «ВІД БУГУ ДО ВІСЛИ», що його поставив на кіностудії імені О. П. Довженка кінорежисер народний артист СРСР Т. В. Левчук. Картина розповідає про визволення Радянської України від фашистських загарбників, про братерську допомогу поневоленим народам Європи. Зйомки враняють масштабністю, філософським осмисленням подій Великої Вітчизняної.

Буде продемонстровано найкращі твори наших кіномитців: «ДУМА ПРО КОВПАКА», «НАЙДОРЖЧЕ», «ВЕЛИКА ВІТЧИЗНЯНА», «ЧЕТВЕРТА ВИСОТА», «ВОГОНЬ КРАСНОДА», «АТИ-БАТИ, ЙШЛИ СОЛДАТИ...», «ЗАГІН ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ».

Тематичні покази фільмів, присвячені Дню Перемоги, не обмежуватимуть-

ся лише демонструванням їх, а обов'язково передбачать зустрічі глядачів з ветеранами Великої Вітчизняної.

Багатим і різноманітним буде репертуар для дітей і юнацтва. З 14 травня починається Всесоюзний тиждень дитячих та юнацьких фільмів, присвячених дню народження піонерської організації імені В. І. Леніна. В кінотеатрах області під час Тижня йтимуть нові картини для дітей і юнацтва: «ВАМ І НЕ СНИЛОСЬ», «ЧЕРЕЗ ТЕРНИ ДО ЗІРОК», «РУКИ ВГОРУ!» (кіностудія імені М. Горького), «ПЕТЛЯ ОРІОНА» (Одеська кіностудія), «ВЕРШНИК НА ЗОЛОТОМУ КОНІ» («Мосфільм»), «ОСТАННІ СКАЧКИ» (Югославія), «ТРАВА, ЩО РОСТЕ ДО НЕБА» (Угорщина), «ШАТОК ХЛІБА» (Індія), Повнометражний мультфільм «ТАРО — СИН ДРАКОНА» (Японія) із задоволенням подивляться не тільки діти, підлітки, а й дорослі.

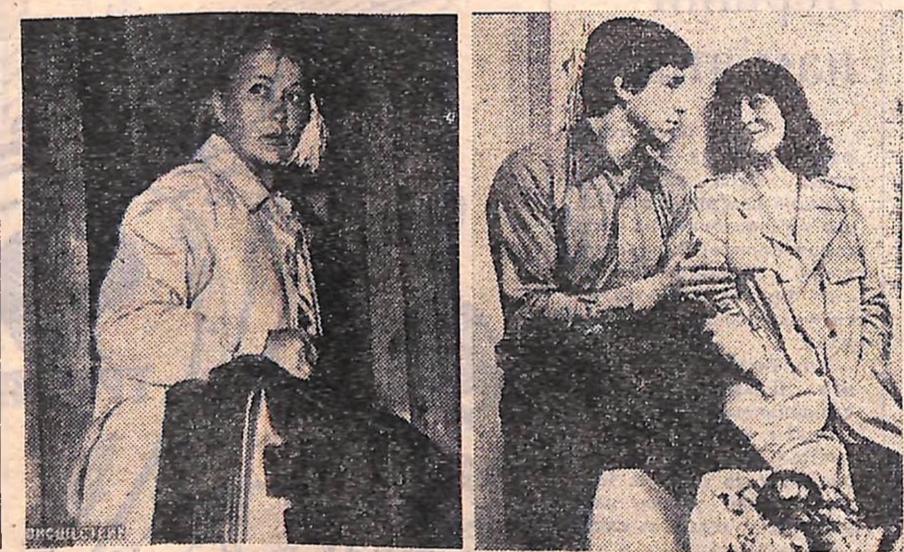
Детективний жанр у травні представить нова стрічка кіностудії імені М. Горького — «НІЧНА ПРИГОДА», яка розповідає про вранчі будні міліції. В

ролі головного героя — слідчого Сергія Мітіна — знівся відомий актор Петро Вельяминов.

Ніхто не зостанеться байдужим, переглянувши нову кінодраму «БАР'ЄР», створену радянськими кінематографістами разом з відомим болгарським кінорежисером Христо Христовим. На XI міжнародному кінофестивалі в Москві фільм завоював срібний приз. У ньому знялися Інокентій Смоктуновський (компроантор Антоній) і молодий болгарський актор Ваня Цасткова, яка сподобалася образ Доротеї, надзвичайно обдарованої дівчини.

Проблеми морального світу сучасника досліджує у фільмі «ПОБЕЖАЯ МЕНІ НЕЛЬОТНОЇ ПОГОДИ» режисер кінорежисер Варіс Брасла. Він продовжує тему кохання, людських чеснот, порушену ним же в попередньому фільмі «Весняна путівка». В ролі Маргарити знялася популярна латиська артистка Аквеліна Лівмане. Головну чоловічу роль, як і у «Весняній путівці», В. Брасла доручив Андрісу Берзіно.

С. ІЛЛЯШЕНКО.

ФУТБОЛ

«Зірка» —

«Буковина» —

0:0

У дев'ятому турі першого кола чемпіонату України з футболу серед клубів другої ліги, що проходили у четверді, «Зірка» на своєму стадіоні приймала «Буковину».

На шостій хвилині Михайло Порешин вибив м'яч від своїх ворот на кутовий. Господарі теж роблять натиск. Смішно і впевнено діє Сергій Ралоченко, але завершити удар узятам ворот йому не вдається. Перші сорок п'ять хвилин бажаного успіху не принесли.

Після перерви футболісти обох команд вели запеклу боротьбу за м'яч, здійснювали ривки, ігрові мережі комбінації і майже не заградували воротам. А коли виникли сприятливі можливості, гравці не вистачало виконавської майстерності. Особливо це стосується наших земляків. У середині другої половини гри пішов дощ, поле стало мокрим, це вплинуло на хід подій на футбольному полі. Обережніше поводилися захисні ряди. За три хвилини до фінальної сирени від поразки врятував свою команду голкіпер Валерій Музичук. Він і був визнаний іррацидним гравцем матчу, по заслугі одержав пам'ятний приз Кіровоградського райкому комсомолу.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, М. Голін, І. Черненко, В. Хропов, М. Порошин, С. Гмезенко, Е. Володін (О. Рябков), В. Тарасов (Ю. Шейбак), В. Самофалов, О. Алексєєв (С. Петраченко), С. Ралоченко.

Наступний тур — 12 травня. «Зірка» в Херсоні поміряється силами з місцевим «Кристалом».

В. ТВЕРДОСТУП.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військовопатріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

БК 04307.

Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друц. арк.

Зем. № 233.

Тираж 54000.